

Rozjímanie na šiestu nedeľu svätého Jozefa

Rozjímanie na šiestu nedeľu svätého Jozefa. Navrhované témy sú: ťažkosti a kreativita v Jozefovom živote; postoj k problémom bežnej rodiny; prijímať Božie svetlo do obyčajných situácií.

ŽIVOT SVÄTÉHO JOZEFA sa nezaobišiel bez veľkých i malých ťažkostí. V skutočnosti sa zrodil zvyk prežívať osobitným spôsobom sedem nediel pred jeho sviatkom, aby sme rozjímali o jeho siedmich radoostiach, ale aj siedmich bolestiach. Napríklad

keď Ježiš ako dvanásťročný zostal v jeruzalemskom chráme bez vedomia svojich rodičov. Mária ho po troch dňoch našla a zvolala: „Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali“ (Lk 2, 48). Písmo hovorí jasne: svätý Jozef strávil mnoho hodín súženia, prežíval úzkosť človeka, ktorý nemôže nájsť to najdôležitejšie vo svojom živote. Je tu napríklad aj ten smútok svätého patriarchu, keď mu anjel hovorí: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil“ (Mt 2, 13). Sú to silné slová, naháňajúce strach, najmä keď ich človek prijme v nočnej tme.

Prečo musel taký spravodlivý človek prejsť týmito a inými ťažkými chvíľami? Prečo sa niekedy zdá, že niekto, kto sa snaží robiť veci s takou jemnosťou a úprimnosťou, môže zažívať ešte väčšie ťažkosti ako iní?

Keď sa zamýšľame nad problémami, ktorými si prešiel svätý Jozef, ako napríklad nájsť strechu pre Ježiša alebo musieť žiť ako cudzinec, často sa „často sa pýtame, prečo Boh nekonal priamo a jasne. Boh však koná prostredníctvom udalostí a osôb. Jozef bol človek, prostredníctvom ktorého sa Boh postaral o začiatky dejín spásy. On bol skutočným *zázrakom*, pomocou ktorého Boh zachránil Dieťa a jeho matku. Nebo konalo tak, že dôverovalo kreatívnej odvahe tohto muža“[\[1\]](#).

Svätý Jozef vedel, že ťažkosti okrem toho, že nie sú cudzie Božím plánom, môžu byť momentmi rastu v dôvere k Bohu a príležitosťami na osobný rast v mnohých oblastiach. Aj keď logicky nevyhľadávame takéto okolnosti, nevyhnutne prichádzajú, a tak nám svätý patriarcha môže byť dobrým vzorom a orodovníkom; môže nás naučiť čerpať zo seba

odvahu a tvorivosť, aby sme svoje okolie a svoje srdce premenili viac na Božie miesto. Sú to chvíle, keď má Pán pre nás osobitné poslanie, aj keď mu nie vždy úplne rozumieme.

PROBLÉMY JEŽIŠA, MÁRIE A JOZEFA boli problémami obyčajnej rodiny, aké máme aj my: sťahovanie medzi mestami, zmena bývania, strata zamestnania, vyhrážky, pochybnosti... V mnohých ohľadoch bol život svätého Jozefa obyčajným životom, a to ho robí blízkym aj nám. Napríklad „evanjelium nám nepodáva nijaké správy o tom čase, keď Mária, Jozef a Dieťa Ježiš žili v Egypte. Zaiste museli jesť, nájsť si ubytovanie a prácu. Netreba však veľkú predstavivosť, aby sme si domysleli to, o čom evanjelium mlčí. Svätá rodina musela čeliť konkrétnym problémom ako mnohé

iné rodiny“[2]. Je pravda, že Boh môže vyriešiť mnohé z týchto konfliktov, vtedy aj teraz, ale vo svojej božskej múdrosti to nechce urobiť, necháva to na nás. „Božia je múdrosť a sila, jeho je rozum a rada“ (Jb 12, 13). Jeho zázrakom sú schopnosti, ktoré dal každému z nás, obohatené darmi Ducha Svätého.

Svätý Josemaría pri plnení svojho poslania byť otcom a vodcom svätých zažil aj ťažkosti a utrpenie: postupnú smrť troch mladých sestier, poníženie z krachu rodinného podniku, nepochopenie niektorých blízkych príbuzných, smrť otca krátko pred jeho vysvätením za kňaza a rôzne iné strasti. A zároveň ho Pán obdaril ľudskou a nadprirodzenou odvahou uviesť do života projekt, ktorý mu Boh zveril. Takto Pán pracuje so svojimi. Iste aj my – s väčšou či menšou hojnosťou – máme k dispozícii tieto dary, aby sme „potvrdili pokoj a harmóniu v

dušiach a v spoločnosti: toleranciu, porozumenie, dobrotu a lásku“[3].

Môžeme sa pozrieť na príklad svätého Jozefa, ktorý bol odvážny, aktívny, pozorný, vždy pripravený konať *obyčajné zázraky*, ktoré od neho Boh žiadal. A môžeme sa pozrieť aj na život svätého Josemaríu; hoci nikdy nebol bez problémov, bol to hlboký život viery, ktorý umožnil vidieť za všetkým ruku Boha, ktorý nás nikdy neopúšťa.

SVÄTÝ JOSEMARÍA UČIL, že bežný život môže byť príležitosťou na stretnutie s Bohom, s „niečím svätým, božským, čo sa skrýva v tých najobyčajnejších situáciách a čo je na každom z vás, aby ste objavili“[4]. Samotný život je teda preniknutý božským zmyslom; nemôžeme ísť k Bohu bez toho, aby sme sa nestretli

so *zázrakom všednosti*. Pán sa chcel diskkrétne ukryť v bežných veciach našich dní, bez vnucovania, aby nám ponechal skutočnú slobodu hľadať ho. A súčasťou bežného života sú aj malé ťažkosti každého dňa: tá vec, ktorá nevyšla podľa plánu, vzťah, ktorý by sme si priali, aby bol lepší, komplikácie, ktoré vznikajú v našej práci, a tak ďalej. „Pred ťažkosťami sa možno zastaviť a vzdať sa, alebo sa istým spôsobom s nimi popasovať. Práve ťažkosti niekedy umožňujú, aby sa v každom z nás prebudili zdroje, o ktorých sme ani netušili, že ich máme“[5].

Tieto okolnosti môžu byť aj príležitosťou prosiť Boha o viac svetla. Ponúkajú nám možnosť posilniť náš dialóg a dôverný vzťah s Pánom, načerpať silu na uskutočnenie jeho plánu lásky v našich podmienkach. Tak ako Jozef vždy dostal to správne slovo, aby čelil ťažkostiam, a tak sa staral o Svätú

rodinu, aj my môžeme zažiť blízkosť a hlas Pána, ktorý nás povzbudzuje a nabáda, aby sme prinášali porozumenie, pokoj, silu a odvahu tým, ktorí to potrebujú. „Od Jozefa sa máme učiť rovnakej starostlivosti a zodpovednosti: milovať Dieťa a jeho matku; milovať sviatosti a dobročinnú lásku; milovať Cirkev a chudobných. Každá z týchto skutočností vždy predstavuje Dieťa a jeho matku“[6].

[1] František, *Patris corde*, bod 5.

[2] Ibid.

[3] Svätý Josemaría, *List III*, bod 38.

[4] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod 114.

[5] František, *Patris corde*, bod 5.

[6] Ibid.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-siestu-
nedelu-svateho-jozefa/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-siestu-nedelu-svateho-jozefa/) (05.03.2026)